

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznaniila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 172.

V Ljubljani, v soboto 30. julija 1892.

Letnik XX.

Vabilo na naročbo.

S 1. avgustom pričinja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. Četrt leta 3 gld.
Pol leta 6 „ Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja:

Vse leto 15 gld. Četrt leta 4 gl. — kr.
Pol leta 8 „ Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravnništvo „Slovenca“.

Po državnem zboru.

III.

Umestno se nam zdi, da je prejšnjima dvema člankoma dodamo še nekaj opazk o konservativnem, mladočeškem in poljskem klubu v pojasnilo političnega položaja v naši državi.

V prvi vrsti nas zanima konservativni klub, v katerem so slovenski poslanci. Ta klub je ena onih treh nóg, na katere se vlada naslanja v važnejših vprašanjih, od slučaja do slučaja. Očita se temu klubu, in seveda v prvi vrsti našim poslancem, da so le združene, pohlevne ovčice, za katerih volno grof Taaffe obsiplje s koncesijami levičarje in poljski klub. Recimo, da bila v posameznih slučajih odločnejša beseda ob pravi, ugodni priliki več izdala, vendar je ona primera s pohlevnimi ovčicami pretirana in neopravičena. Res je, da oni poslanci, ki grmé proti vladi, vihté pesti vedno in povsod, postanejo popularnejši v svoji domovini v onih krogih, ki ne računajo z dejanskimi razmerami, ki ne po-

znajo vseh nitk in spletk parlamentarnega delovanja in težavnega položaja maloštevilne skupine, katero naši poslanci sestavljajo sami zá-se. Res je tudi, da so levičarji dobili mnogo koncesij, postali so zopet faktor, s katerim vlada mora računati, če hoče sploh vladati in vršiti državne posle. A tega ni kriv Hohenwartov klub, tem manj naši poslanci. Ravno ta klub je, kar smo že večkrat naglašali, ona zavornica, ki zadržuje državni voz, da ne zaide popolnem na nemškoliberalni tir. Navzlic temu pa konservativni klub ne posluša slepo vladnih želj, kajti večkrat so člani tega kluba različno glasovali in ne spomnimo se nobenega važnejšega slučaja, da bi morali glasovati proti svojemu prepričanju. Klub je s tem že v početku proglašeno „neodvisnost“ pokazal tudi nasproti vladi.

Da je sedanjí politični položaj za nas neugoden, o tem smo vsi jedini, a tega mnogi nočejo slišati, niti razumeti, da so ta neugodni položaj povzročili v prvi vrsti, če tudi ne edino le Mladočehi s svojo skrajno radikalnostjo, z opozicijo za vsako ceno, ker so raztrgali „železni obroč“, razrušili prejšnjo desnico in tako prisilili vlado, da hočeš ali nočeš išče opore pri nemški levici. Res, da nekdanja desnica ni delala čudežev, ali da je zboljšala gospodarske in narodne razmere, tega ne more nihče tajiti. Dokazov bi lahko naveli dolgo vrsto. Ker pa ni mogla v razmerno kratkem času vsega izvršiti, ker ni v hipu mogla Čehom pripomoči do izvršitve državnega prava, vrgli so se radikalni elementi na Staročeha ter jih pomeli vsaj začasno s pozorišča. S tem so bila vrata odprta levičarjem, ki si vsak dan pridobivajo več tál in vpliva pri vladi. Mladočehi so se zaleteli v skrajno opozicijo, da ne morejo več nazaj; ostali pa so osamljeni, svojih načrtov ne morejo izvršiti. Grejejo se sicer na solnce ljudske milosti, popularni so postali, ali ljudska naklonjenost je kakor aprilovo vreme. So med nami, ki silijo tudi južnoslovanske poslance, da se pridružijo Mladočehom v opoziciji, ne pomislijo pa, da bi

se s tem le odprla vsa zatvornica na levičarski mlin bi prišli le z dežja pod kap.

Češki narod je probujen, velik, močan, imovit, ima svoje gimnazije, vseučilišče itd., on more vstrajati v opoziciji, mi Slovenci se moremo dovoljevati tacega „lüksusa“, dokler k temu nismo prisiljeni. Sedanje stanje itak ne more dolgo trajati.

Največja napaka mladočeških poslancev pa je, da pri vsaki priliki, večkrat brez pravega povoda napadajo Staročeha, češke veleposestnike in Poljake in tako odbijajo od sebe naravne zaveznike, brez katerih je vsaka politična akcija v zbornici brezvspešna. Konservativni češki veleposestniki so doslej vedno in radi s svojo vplivno besedo podpirali opravljene zahteve naroda češkega, toda Mladočehi jih s silo odbijajo od sebe.

Važen faktor so v naši državi tudi Poljaki. Njih beseda vedno veliko velja v višjih krogih, ker brez njih ni nobene večine. Zato pa morejo hoditi z vsako vlado, ker vsaka jim je naklonjena. Očita se jim sicer, da niso pravi Slovani, ali v politiki ne more vedno odločevati sree, temveč trezen razum, zrel premislek. Poljaki pa iz umevnih razlogov, zaradi mnogih kričečih krivic črtijo Ruse in vsled tega tudi ne zaupajo onim, ki pri vsaki priliki kažejo svoje rusofilstvo. In v tem oziru so zopet nekateri Mladočehi, ki nepremišljeno izjavljajo, da pričakujejo boljših razmer od prevrata v vnani politiki, in s tem vzbujajo nezaupnost in sum pri Poljaki. Ti so že od nekdanj praktični politiki in kot taki se ne bodo zvezali z nobeno stranko, ki bi utegnila Avstrijo spraviti v kake zmešnjave. Na drugi strani pa so toliko federalisti, da ne bodo hodili z levičarji skozi drn in strn. To je poljski vodja vitez Javorski pri valutni debati tudi naravnost povedal levičarjem v obraz. Zato pa je naša želja, da se na podlagi skupnega programa zopet zbližajo in združijo vse one frakcije, ki so sestavljale prejšnjo desnico.

LISTEK

Neron.

(Priredil Vilinski.)

II.

Lucin se prijazno nasmehne. — „Tako je, gospa“, odvrne naposled.

Vijola pogleda milovaje modroslovea, kakor bi mu ne verjela nakane.

„Ukljub svoji učenosti, svoji togi slovesnosti si pogleda vreden človek. Koliko si star?“

„Let mi je zdaj štirideset pet.“

„Hm! Po zunanjem soditi, človek bi dejal, da si deset let mlajši. Ko bi se oblačil po šegi, no, potem bi bil videti še mlajši.“

Lucin zarudi o tej hvali. Prevzel ga je duh samoljubja. Doslej še ni mislil na svoje telesne svojine.

„Kakor slišim, uvel te je pri nas brdki Narcis?“

„Da, on; moj sestrič je.“

„E? res? Narcis tvoj sestrič? Čestitam. Ko bi bil znatnega rodu, on bi se visoko popel.“

„Zelo je izobražen, in tudi, kakor mislim, dobrega srca.“

Melisa se šaljivo nasmeha. — „Izobražen, dober, na tem ni tolikanj ležeče. Brdak je in ljubezniv;

to je veliko. Péti zna najmičniše pesni, pisati preljubko. To bi bil človek za našo hišo. Upam, da se ne boš dal presegati po svojem sestriču.“

V tem so bili lasje na Melisini glavi lepo vrenjeni. Lepo pletene kite ji Vijola potrese s zlatim prahom, od dragih kamenov sestavljeni zlati venec postavi ji na ponosno glavo ter ga pripne s zlatimi in srebrnimi sponami.

Melisa vstane, pa dene modrijanu: „Zdaj pojdi k dečkoma, katera boš podučeval.“ — „Vijola, vedi ga tja.“ — „Ostani pri njima, da bo čas kosila.“

Lucin je toraj opravil pred gospodarico. Zdaj je šel k dečkoma. Razlagal jima je o Homerjevih pesnih, o različenosti in posebnosti atičanskega narčja. — Pokličejo ga jest.

Solin je bil povabil več gostov. Med njimi je bil tudi Glavko. Takoj gre k Lucinu, poteplja ga po ramah, vpraša ga: — „No, si li zadovoljen z menoj? Kaj ne, lepo mesto je to, ki sem ti ga vrgel? Ne potrebujem tvoje hvaležnosti. Veseli me, če ti ugaja v hiši dobrega, plemenitega, duhovitega, prijaznega, ljubeznivega Solina. Kaj ne, to je hiša, to je družina! To je gospa! Lehko bi jo primerjal z Junono. In pa ta veličajna dečka, z največimi zmčnostimi obdarjena. Veš, da ne govorim rad veliko in nepotrebno — rečem le toliko, da oni se more zavidati, ki pride v tako hišo.“

V tej povodni besedij je Licinova oseba izginola, kakor bi vrgel kamen v vodo. Tudi ni odgovarjal. — Prineso jedi. Licin sede k postranski mizi, k dečkoma. Opazovali so ga bolje, kakor je bila takrat navada ravnati z „učenim sužnjikom“. Poslušal je Glavka, to neutrudljivo klepetalo, ki je vzdržema jel in žrl in še bolj stanovitno besedičil. Obirajoč kurje bedro je povedal deset novic: o novih stavbah, o bitvah proti Slovanom, o novi judovski ločini, o čudakih kristijanah, katerih bedasti preroki so prišli v Rim, pridigat novega Boga, o izpreobrnjenju, o veseljah. Debelo bedro je obral do čistega, še pes ne bi bil našel več trohe, pa vrgel, rekoč: „Haj! neumnosti! bogov imamo dosti, pa takih, ki nam nobeden nič ne stori. Zdaj se veselimo, dokler smo tukaj; kaj vemo, kaj bo potlej“. Pripovedoval je tudi „mičnosti“ z dvora, lizajoč sladko vkuho, o cesarjevih „slabostih“, vendar spoštljivo; o svojih sleparstvih, kakor o junaških dejanjih, vrednih, da se ohranijo potomcem. — Zadnjič prineso vina. No, zdaj se je Glavku jezik tajal, da so se šaljivci ž njim skoro košali. Glavko je jel zbadati tudi modroslovee. Licin je takoj spoznal, da cika na njega. Tega „veselja“ mu Licin ni maral privoščiti, čeravno je vedel, da bi postregel gospodi. Licin reče, da mu ni dobro, pa se odstrani, a gospoda mu je to zamerila. (Dalje sledi.)

Večjega političnega pomena je bila tudi aféra Spinčičeva, ki je pri nas povzročila nekaj jako odurnih časnikarskih prask. Očitale so se namreč slovenskim poslancem, zakaj se nihče ni oglasil in zagovarjal g. Spinčiča, nam pa se je podtikala denunciacija. Mi smo v tej zadevi že pojasnili svoje stališče, da namreč nismo odgovorni za delovanje slovenskih poslancev, ki morajo sami najbolje vedeti, zakaj to storijo in ono opustijo. V aféri Spinčičevi smo pisali po svojem prepričanju brez vsake osebnosti. Kakor pa mi spoštujemo prepričanje drugih, tako tudi smemo zahtevati, da se spoštuje in naše in ne pobija na tako — surov način, kakor je to storila v predzadnji številki „Naša Sloga“ in po njej „Slovenski Narod“, ki je dotično notico objavil v prevodu, češ, tako sodi v „Slovenca“ deželni poslanec in duhovnik g. Mate Mandić. Cestita „Naša Sloga“ je namreč pisala mej prugimi: „V Ljubljani izhajajoče glasilo „slovenskih kimovcev“ v državnem zboru... zabodlo je svoj pobožni jezik v naša narodna zastopnika dr. Laginja in Spinčiča tako denuncijantskim načinom in s tako podlo nakano, da kaj takega doslej niti v tostranskih židovskih italijanskih listih nismo čitali. Spoštovani „Slovenec“ denuncira našo dvojico navzgor, da sta Veliko-Hrvata, a navzdol toži ju podlo in kukavno, da ne zastopata slovenskega naroda v Istri... Tovariša in somišljenika našli ste ondi, kjer ste se ga najmanj nadejali. Poreški ultraliberalni listič „L'Istria“ piše v zadnji številki tako, kakor bi se bil prej izgovoril z vredništvom „Slovenca“... „Slovenec“ zastopa ljubljanskega mesijo, a „L'Istria“ poreškega. Par najde para tudi v cerkvi. Prosit!“

To je torej odgovor na mirno in nepristransko našo notico, ki naj bi po misli „Naše Sloge“ pospeševal „mir, slovo in jedinstvo“. Kako sodijo o tem v obče isterski duhovniki, tega ne vemo, mislimo pa, da je znak in dolžnost pravega duhovnika, da spoštuje svojega škofa kot višjega pastirja, tudi ko bi bil nasprotnega političnega prepričanja, kajti tako spoštuje in pokorščino slovesno obljubi pri svojem posvečenju. Sicer pa so nam došla poročila, da mnogi odlični gospodje na Primorskem in v Istri ne odobrujejo separatizma omenjenih dveh gospodov poslancev, zato kličemo v spomin besede: „Caveant consules!“

Katoliško-tiskovno društvo v Ljubljani.

(Poročilo o V. občnem zboru dne 28. julija 1892.)
(Dalje.)

Društveni tajnik gospod dr. J. Lesar čita naslednje poročilo:

Prevzvišeni g. pokrovitelj! P. i. prečastiti g. g. društveniki!

Z današnjim občnim zborom završuje „Katoliško tiskovno društvo“ prvo petletnico. Doživelo je v tej dobi marsikaj neprijetnega, a še več veselega in vspodbudnega, tako da danes zrè s hvaležnim srcem na Boga, ki je ves ta čas očitno blagoslavljal društvene napore. Res, društvo raste in se ovrščuje, tuho in polagoma sicer, vendar vidno in neprestano.

Na lanskem občnem zboru dne 1. julija smo napovedali zidanje lastne tiskarne in v pokritje troškov prosili pomoči. Tiskarnično poslopje je danes brez posebnih neizgovirno srečno dovršeno in upamo, da bode dobro vstrezalo društvenim namenom. Naj v naslednjem nekoliko podrobneje popišem, kako se je zidala, kako vredila tiskarna, koliko troškov in s katerimi pomočki smo plačali in kolika plačila nas še čakajo v prihodnosti.

Takoj drugi dan po lanskem občnem zboru dne 2. julija ogledala je komisija slavnega mestnega stavbinskega urada kraj zidanja. Zoper izvršitev stavbe po predloženih načrtih ni bilo ugovora ne od komisije, ne od sosedov. Dne 3. julija so se pričele priprave za zidanje. Vse se je kaj urno vršilo, tako da se je mogel že 26. julija vložiti temeljni kamen in 14. avgusta so bile vnanje stene in glavni zidovi do strehe dozidani. Naslednje dni se je postavila streha. Do pozne jeseni se je potem nadaljevalo zidarsko in izvršilo kleparsko delo. Ko se je bil čez zimo zid dobro osušil, vršila so se razna splojujoča stavbarska dela od spomladi pa do dne 15. julija, ko smo se začeli seliti s tiskarno. Prejšnje tiskarnične prostore smo namreč slavnemu c. kr. finančnemu vodstvu odpovedali dne 29. januarja za 1. dan avgusta leta 1892 in do danes so že tudi popolnoma izpraznjeni.

Zidarska dela pri novi stavbi je vodil stavbinski podjetnik g. Fr. Faleschini, tesarska A. Jerančič, kleparska M. Skrabec, mizarška J. Regali, ključarska J. Rebek, steklarska F. Kollmann, plekarska J. Cotman in slikarska Fr. Perko.

Nova tiskarna bode društvenim nameram v sedanjosti in menda tudi v prihodnosti zadostovala. Jako svetla sobana za stavce ima prostora 64 kvadratmetrov in dvorana za stroje blizu 200 kvadratmetrov.

V tej dvorani, katera tla so iz portlandskega cementa, smo porazstavili oba prejšnja stroja z drugimi manjšimi in še tretjega novega. Kazala se je namreč že do sedaj časih potreba še po enem finejšem in večjem stroju. Ob preselitvi pa bi bilo moralo tiskanje za več dni kar zastati, če ne bi bili naročili novega stroja za velike formate. Napravljen je po najnovejših iznajdbah v tej stroki ter stane postavljen okrog 4000 gld. Vse tri tiskalne stroje goni plinov motor ali gonilni stroj za tri konjske sile, kateri nam je oskrbela za nekako 1400 gld. tukajšnja plinarna. V seji dne 4. aprila t. l. se je namreč sklenilo, v novi tiskarni uvesti plinovo razsvetljavo ter plin porabiti tudi za gonilo strojev, ki so se morali vsled tega po nekoliko predelati, kar je izvršila ljubljanska trdka G. Tönnies. Ob enem s plinom se je napeljala v hišo in tiskarno voda iz mestnega vodovoda.

V minulem društvenem letu smo tiskarni oskrbeli še stroj za preluknjevanje papirja in še drugi za rezanje mesingastih črt. Razven tega smo nakupili letos več novih črk, okrasov, klišeev itd. Novo vrejena tiskarna se sedaj lahko meri z drugimi tukajšnjimi in bo zadovoljevala, kar se urnosti in ličnosti tiče, lahko tudi največje zahteve, seveda, kolikor je sploh mogoče v naših razmerah.

Nad tiskarno je čedno stanovanje, obsezaajoče štiri prostorne sobe, kuhinjo in dva manjša prostora. Stranski južni oddelek nove stavbe je odločen za razne shrambe papirja, tiskovin itd.

Natančneje, menim, da mi poslopja ni treba opisavati, ker itak upam, da si je prilično ogledate z lastnimi očmi. Prepričali se bode — tako upamo — da se je izvršilo delo, ki je v ponos društvu in ki bode — ako Bog dá — velike važnosti za versko-nravni napredek katoliških Slovencev.

Da pa se je moglo kaj takega izvršiti, gré zahvala Bogu, od katerega prihaja „vsak dober dar in vsako popolno darilo“ (Prim. Jak. 1, 17.). On je nagibal plemenita srca velikodušnih dobrotnikov, ki so skozi celo leto donášali lepe zneske v dosego imenitnega namena.

Pri lanskem občnem zboru je prosil odbor, naj vsi tedanji „letniki“ postanejo letos „ustanovniki“, vsi „ustanovniki“ pa dobrotniki. Prošnja ta je bila dobro premišljena in prevdarjen celo lepi znesek, ki bi se dosegel tem potom. Prošnja naša se sicer ni do pičice spolnila, vendar pa so nam blagi dobrotniki doposlali toliko darov, da je njih svota vedno večji pogum dajala odboru pri zidanju. Vsi darovi v prid novi tiskarni znašajo namreč z udnino vred do danes 10.437 gld.

Znatni dar prevz. gospoda pokrovitelja, ki so nam ga poklonili takoj v dan lanskega občnega zbora, je blagoslavljal našo béro. V resnici ganljivo je bilo opazovati, s koliko požrtvovalnostjo so se stekali darovi, ne le imovitih, večkrat tudi ubožnih gospodov. Posamezniki in celi zbori, zlasti pri pastoralnih konferencah, so kar tekmovali v požrtvovalni velikodušnosti. Oprostite, slavná skupščina, da ne naštevam vseh posameznih darov in darovalcev. Pred seboj imam natančne beležke o prejetih darovih, razvrščene po dekanijah. Kogar čé. društvenikov zanima, mu ali tu postrežem, ali tudi pismeno sporočim. Pač pa moram navesti skupne zneske posameznih kranjskih dekanij, razvrščenih po velikosti doposlanih darov. Prejeli smo iz dekanije:

1. Ljubljana	4012 gld. 70 kr.
2. Vipava	1030 „ — „
3. Kamnik	970 „ — „
4. Trebnje	606 „ — „
5. Kranj	458 „ — „
6. Leskovec	420 „ — „
7. Moravče	369 „ — „
8. Litija	368 „ — „
9. Novo Mesto	355 „ — „
10. Cirknica	310 „ — „
11. Postojna	280 „ — „
12. Radovljica	269 „ — „
13. Loka	220 „ — „

14. Semič	195 „ — „
15. Ribnica	177 „ — „
16. Vrhnika	118 „ — „
17. Šmarje	100 „ — „
18. Idrija	40 „ — „
19. Kočevje	35 „ — „
20. Trnovo	20 „ — „
21. Vnanji	110 „ — „

Nabrana svota je res lepa in z novega priča o vrlem mišljenju in vzgledni požrtvovalnosti velike večine kranjskih duhovnikov. Čast jim na zemlji, a v nebesih plačilo!

Dasi pa so bili ti darovi tako veliki, si vendar drznemo z novega prositi pomoči zlasti od onih naših somišljenikov, ki se nas do sedaj niso še kar nič spominjali, ali le prav malo. V podporo prošnje ne navajamo družega, kot številke:

Hiša s stroški ob nakupu je stala 18960 gld. 23 kr. Od te svote smo plačali takoj 6000 gld. ter prevzeli neki vknjiženi dolg za 2000 gld. Ker smo morali po kupni pogodbi bišo do konca l. 1891 popolnoma plačati, smo vzeli pred Božičem na posodo 10.000 gld. proti 4% obrestim ter v varstvo zastavili vse svoje premično in nepremično imetje. Dne 23. decembra 1891 smo izplačali prejšnji lastnici gospej Mariji Jemec še ostalih 11.000 gld. proti kolkovani pobotnici.

Ker bodo vsi stroški za zidanje in vravnovo nove tiskarne znašali krog 22.000 gld. in ker smo jih do sedaj plačali le krog 10.000 gld., primanjalo nam jih bo še kakih 12.000 gld. Že dosedanjí naš dolg pa znaša 16.000 gld.

V takih razmerah odbor z novega spodobno trka na velikodušno požrtvovalnost prijateljev katoliškega tiska. Vedimo, da je v naših dnéh tiskarstvo najnevarnejše orožje, s katerim bijejo brezbožneži smrtni boj zoper sv. Cerkev: volumen volans, haec est maledictio, quae egreditur super faciem terrae (Zach. 5, 2, 3); da pa je nasproti dobro tiskarstvo mogočno sredstvo k zmagi sv. Cerkve.

(Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 30. julija.

Notranje dežele.

Dunaj. V dunajskem notranjem mestu so se dosedaj navadno volitve vršile jako mirno. V tej glavni trdnjavi židovskega liberalizma se dosedaj ni upal nastopiti noben kandidat, ki ni bil židovskim bogatinom prav po volji. Letos se pa kaže, da bode pri dopolnilni volitvi boj. Za mandat se poganjata pred vsem dva ob zadnjih občnih državnozbornih volitvah propala kandidata. Liberalci so za pl. Carnierija, katerega ime je znano iz prejšnjih let zaradi tega, ker je vsako leto s svojim dolgočasnim govorom začel budgetno debato. Demokratje pa z vsemi silami delajo za dr. Kronawetterja, kateremu so liberalci obetali, da ga volijo pri prvi priliki, ker je pri zadnjih državnozbornih volitvah v več krajih liberalcem na ljubo kandidoval proti zjedinenim kristijanom in propal. Ta volilni boj bode zaradi tega pomenljiv, ker bode razklal liberalce in demokratje, ki so se nedavno zjediniili na Dolenjem Avstrijskem v napredno stranko in si pod to firmo obetali lepih uspehov. Ta volitev pa utegne napredni stranki upihati luč življenja.

Češko. V praškem mestnem zboru se je od mladočeške strani tretji pot predlagalo, da se napravijo tablice z izključno češkimi imeni ulic. Sedaj, ko je kranjski deželni predsednik to vprašanje na znan način rešil, je treba tembolj siliti, da se stvar jedenkrat odloči, ker Praga je češko mesto. Češki namestnik je konservativni plemenitnik in od njegove pravcoljubnosti je pričakovati, da dovoli samo češka imena ulic, ker je v Pragi le malo Nemcev. Predlog je bil dovolj podprt in z njim se bode pečal mestni svet. Kakor znano, dosedanjí predlogi neso imeli družega uspeha, kakor da so Nemci v Brnu hiteli odpraviti češka imena ulic. Na predlog mestnega odbornika Sokola je mestni zbor sklenil, da se proti vladni odločbi o uradnem jeziku praškega magistrata pritoži na državno in upravno sodišče. Treba je stvar dognati v vseh instancah, da se dokaže, da člen XIX. državnih osnovnih zakonov ne velja samo za Nemce, temveč tudi za Čehe.

Češko-nemška sprava. Kakor se kaže, bode češko-nemška sprava polagoma na Češkem stvari tako zmešala, da Nemci dobé večino v deželnem zboru, čemur bode potem sledila levičarska vlada na Dunaju, bodisi pod Taaffejevim ali kakim drugim predsedstvom. Včeraj smo omenili, da skupina Windischgrätzova hoče odložiti češke deželnozborné mandate. Ta skupina šteje najmanj poslancev in je bila ves čas za to, da se nadaljuje češko-nemška sprava. Le nerada se je udala v zadnjem zasedanju v to, da se sprava odloži. Svoj

(Dalje v prilogi.)

sklep je ta skupina že naznanla najvišjemu dežel-nemu maršalu, ali ta ga še ni objavil, ker skuša gospode pregovoriti, da se obdrže mandate. Če se mu to prizadevanje ne posreči, bodo dopolnilne volitve. Pri novih volitvah je pa pričakovati, da bodo Windischgrätzovi pristali in ustavoverno veleposestvo vkrup šli v volilni boj proti konservativcem in bodo najbrž tudi zmagali. Konservativno veleposestvo brez srednje stranke namreč nema večine. Zmaga ustavovercev bi bila nezaupnica za konservativne poslance veleposestva, ki bi potem morali dati prostor ustavovercem. Deželni zbor bi potem imel nemško večino in bi razen kurij in premembe volilnega reda za veleposestvo lahko izvršil vse dunajske punktacije in sicer tako, kakor bi bilo za Nemce najugodnejše. Tudi nekaj več poslancev bi Nemci iz mestne in kmetijske skupine v deželnem zboru pridobili, ker bi okraje razdelili sebi ugodno in po neki posebni določbi tudi deželno-zborski volilni red lahko sebi ugodno premenili z navadno večino. Ves boj proti dunajskim punktacijam bi ne bil le zaman, temveč bi imel še to neugodno posledico, da bi se te punktacije izvršile jako pristanski, čehom v škodo, dočim bi Staročehi in konservativni veleposestniki, dokler odločujejo večino, nikakor ne privolili v Čehom škodljiva razdelitev okrajev. Premembe na Češkem bodo pa gotovo neugodno vplivale na vso avstrijsko politiko, zato gledamo z neakco bojaznivo v prihodnost.

Vnanje države.

Bolgarija. Bolgarski listi odločno zavračajo očitjanje glasila ruskega ministerstva vnanjih stvari, da bi bili obsodili zatožence na podlagi ponarejenih diplomatskih spisov. Spisi, katere priobčnje „Svoboda“, neso bili priloženi sodnijskim aktom in sodniki niti zanje vedeli neso. Obsodili so jih le na podlagi izpovedb prič zatožencev in pa na podlagi dnevnika, katerega so našli pri Milarovu. Glasilo ruske vlade stvari le zavija, da bi preslepilo javno mnenje. — Obsojenci v zaporu so že nastopili svoje kazni v Črni Džamiji.

Bolgarija in Rusija. „Svoboda“ začne priobčevati dokumente iz arhiva ruskega generalnega konzulata v Sofiji. Ti spisi so izza revolucijske dobe 1885. leta. Ta arhiv so bili 1886. leta prenesli v Bukarešto, tako da ga nemški zastopnik ni videl. Te spise, kakor píšejo bolgarski listi, je prepisal neki Rus pri poslanstvu v Bukarešto in jih poslal v Bolgarijo.

Francija. Radikalci že rujejo proti novi izvolitvi Carnotovi predsednikom republike, četudi bode volitev še le čez dve leti. Radikalci pravijo, da proti Carnotovi osebi nimajo ničesa, da pa ni dobro v demokratični deželi, če ima jeden mož predolgo oblast v rokah. Drugo leto so volitve za zbornico in tedaj hočejo radikalci od svojih kandidatov zahtevati, da obljubijo, da ne bodo volili Carnota.

Anglija. Gladstonova večina se je pomanjšala za jeden glas, ker se je pokazalo, da so se v jednem okraju pri štetvi glasov bili ušтели. V tem okraju je po novej štetvi glasov voljen unijonist, ne pa Gladstonov pristaš.

Izvirni dopisi.

Z Dunaja, 29. julija. (Dekliške srednje šole) odprle se bodo na Dunaju letos dne 10. oktobra. Tu namreč deluje društvo, ki se je svoje dni ustanovilo v ta namen, da po svojih močeh razširja in pospešuje omiko med ženstvom. Krono temu svojem delovanju postavi to društvo letos s tem, da oenuje na Dunaju srednje šole za dekleta. Imele bodo šest razredov po učnem načrtu za današnje osemrazredne gimnazije osnovanih. Te šole bodo zasobne šole s pravom javnosti in bode se po tem potu napravil most, preko katerega popelje pot po dovršeni maturi našo žensko mladino na velike šole, kjer dovrše svoje študije v tej ali oni stroki, da bo mogoče moškemu spolu po uradih in zavodih konkurenco delati, kakor tudi v javnem življenju izpodrivati ga, kjer se bo le prilika ponudila.

Taka bodočnost se nam torej odpira! Ženski spol se hoče brzkone masčevati nad nami kratkournimi Adamovci, ker je nas čedalje manj tako slepih, da bi se pri dekletih ženili, ki so po današnji šegi vzgojene.

Šivati, kuhati, snažiti, otroke po krščanski vzgojevati, tega vsega današnja dekleta ne znajo, zato pa jim več ali manj gladko teče govorica v tujih jezikih, zato se tudi tem bolje počutijo na plesišču, kakor pri ognjišču in na drsališču, kakor pa doma pri otrocih, ki so ves ljubi dan poslom prepuščeni, mamá pa se drvi od veselice do veselice, od koncerta do gledališča itd.

„Hej, stoji! ne deri tako, saj niso vse take. Ti si menda videl le petične, za nepremožnimi se pa nisi še nikdar oziral!“ — utegnil bi me kdo ustavit. Prijatelj, na to ti odgovorim sledeče: Pri nas

na Dunaju je ženska, gosposki vzgojena, druga drugi podobna, kakor pri Vas doma Mica Mici, kar se t čje navad in lastnostij, katerih nam je v družbinskem življenju najbolj treba.

Oglej si jedno, in poznal bodeš vse, revne in bogate, samo da je lepa. Če nima sama premoženja, ki bi jej odpiralo pot v krasno razsvetljene dvorane, kjer cvili klarinet in bas renč, doté se vedno darežljive roke dobrosrčnih mladih in starih mladenčev in mož, ki takim gospicam z odprtimi mošnjicami in listnicami na pomoč hité.

Da, še več, še stanovanje jim plačujejo in fja-kerja vzdržujejo, da bi se pa ženili z njimi, se jako redko čuje, in kadar se kaj sličnega pripeti, se čez več ali manj časa take komedije poslednji akt pred sodiščem završi, odkoder gresta navadno za vedno vsak svojo pot.

Ker se je torej današnji gosposki ženski svet krščanski družini odtujil in za pošten zakon ni, kar razvajeni a v srcu vendar še poštene Dunajčan prav dobro čuti, hočejo mu odpreti drugo pot, po kateri naj pride do samostojnosti, kakor jo ima na Dunaju žena skoro da v vsaki družini.

Studirale bodo torej naša dekleta in dobili bodejo novo vrsto zdravnikov-doktorjev, proti katerim nimamo čisto nič, potrebujejo so ženskemu spolu. Ali odveč se mi zdí pa vrivanje v tehnične, modroslovne, pravoslovne stroke.

Zato bodejo pa mi naše sinove, kdor jih kaj ima, pošiljali namesto v gimnazij samo v ljudske in meščanske šole, potem pa v „Hôtel Grand“, „Hôtel Imperial“ in k Sacherju v kuhinjo, da se izučé izvrstno kuhati, nakar pojdejo za nekaj tednov tje kaj, kjer se pere perilo, kjer se krpa raztrgana roba, dalje k šivilji in krojaču, da se priučé za silo tudi šivati, če prav bode bodoča gospa doktor imela svojega lastnega krojača, ki ji bo hlače meril!

In če nam bo še toliko drobiža ostalo, poslati hočemo svoje sinove tudi še v preparandijo, kjer se bodo učili deco vzgajati, to se vé, da se bode moral do tedaj učni načrt ondi nekoliko, in to še precéj izdatno, predruščiti, sicer se ni nadejati tiste lepe vzgoje, ki jo dobi vsako umazano kmečko dete v svoji nežni starosti od sicer nevedne, pa po-božne matere, katere vzgoja mu dostikrat še v sivih letih pri spominu na blažena detinska leta po tolikanj britkih skušnjah v življenju privabi solze v oči.

Tako bode torej v novem stoletju žena sedela v pisarni, v šoli, gradila železnice in napeljevala vodovode, mož bode pa doma kuhal, pral, šival, otroke vzgajal, če jih sploh še kaj bo, in sobe snažil.

Iz Prage, dne 26. julija. (Povratek mladočeških poslancev z Dunaja in državnozborske drobtinice.) Državnozborski poslanci poslovili so se z Dunajem in šli na velike počitnice. O pomenu zakonodavnih delovanj pisal sem čisto na tem mestu, danes naj Vam nekoliko opišem vtis, kojega vzbuja v češki javnosti povratek naših poslancev.

Ta vtis ni kaj prijeten, ni pri pristaših mladočeške stranke, kateri se čutijo danes v svojih nadejah še bolj prevarani. Volilni oklice zaupnikov mladočeške stranke z dne 22. februarja leta 1891, v katerem se navajajo svrhe, ki jih je izvršiti obljubovala ta stranka, je poleg sedanje istinitosti kakor kaka bajka. Politika, kakor so se prilično izjavljali Mladočehi sami, meri se samo po vspehih.

No, vprašam: Ali je mladočeško poslanstvo uresničilo saj pičico svojih obljub? Ne, niti jedine! Ko so se prvokrat poslanci češkega naroda vračali z Dunaja, izgovarjali so se, da je bila doba za večje vspehe prekratka. Zdaj je bila ta doba znatno dalja, toda roke političkega zastopništva našega naroda so še bolj prazne. Odstranjenje „dragega dualizma“, katero so obljubovali, tega več ne zahtevamo, zadovoljili bi se z manjšimi vspehi, toda še o teh ni nikjer sledú.

A ne samo to; češko poslanstvo vrača se med svoj ljud v takih odnošajih, da pač dolgo nimamo nadeje na boljše čase. V isti osamelosti, v koji so stopili na dunajska tla, vračajo se zopet domov; in da naši najbolj zagriti sovragi doslej nimajo vladnega vesla v rokah, to je jedino in izključivo za-sluga bivših naših zaupnikov iz Hohenwartovega kluba in Poljakov.

Danes je vsakemu jasno, da so bile vse bo-jazni, s kojimi je narod spremljal mladočeške po-

slance na Dunaj, povsem opravičene. Da se še kaj hujega ni pripetilo, za to imamo zahvaliti druge stranke, po programu in mišljenju nam sorodne, katere so čisto vzlic njim nastavljenim mladočeškimi nakanam odaljale popolno nadvlado nemške levice. In konečno se je vse, čemur so nasprotovali Mladočehi, vresničilo, kar pa so sami hoteli, bilo je pa — „odklonjeno“! V obče vse nasprotno, kar so obljubovali, — to je ono znamenje, v kojem se vračajo nazaj med svoje volilce.

Za narod češki so se v državi odnošaji tako shujšali, da s strahom zrómo v bodočnost. Češki narod v deželah svetovaelavske krone razcepljen je na nekoliko strank, vzajemno se napadajočih, in skoro gine nada, da bosta razum in rodoljubje združila razdvojene brate v skupno delovanje. Dvojno nesrečen isti narod, koji v nevarni dōbi, ko najbolj rašuvanim načinom neprijatelji narodno naše živobitje pehajo v propast, — ne pozná marljivejšega dela, nego uničevanje brata z bratom!

Kako pa mladočeški poslanci umevajo in spolnujejo svoje poslanske dolžnosti, razvidno je iz plenarnih sej v minolem zasedanju. Državno zborovanje pričelo se je dne 26. aprila t. l., in baš prvi dan vložil je mladočeški poslanec Purkhart predsedništvu prošnjo za osemndnevni odpust, koji se mu je dovolil. Kako je poslanec Purkhart tolačil ta „osemdnevni odpust“, sicer ne vém, ali istina je, da je teh osem dni trajalo od 26. aprila do 21. julija. V celem zasedanju prisoten je bil samo — jedenkrat.

Tako je izvrševal svojo „radikalno opozicijo“ gosp. Purkhart, obljubovaje v svojem kandidatnem govoru, da se bode boril za pravice naroda kot „rjoveč lev“!

Malo marljivejši, nego Purkhart, je bil g. dr. Edv. Grégr. Ta mladočeški, strele metajoči Zevs bil je odsoten — v trinštiridesetih se-jah samo šestintridesetkrat! Znan je kot oster opozicionalec, prihajal je pa vselej rad v zbornico koncem meseca, ko se izplačujejo poslaniške dijete. Toda čemu bom našteval te marogé? Malokdo med mladočeškimi poslanci je v tem oziru popolnoma čist, razven g. dr. Kaizla, ki zdaj biva v gorenjskem Bledu, in g. Eima. Poslanec Eim ni izpustil nijedne seje zbok tega, ker je kot dopisnik „Národnih Listov“ moral biti na Dunaju.

Kako čudme pojme o poslanskih dolžnostih imajo „ljudski poslanci“, navajam dalje še nastopne gospode: Dr. Engel bil je odsoten tridesetkrat, ker se je med zasedanjem nastanil v Karlovih Varih permanentno kot zdraviški zdravnik; dr. Krumbholz dalje dvajsetkrat, dr. Herold in dr. Pacák devetnajstkrat, Adámek osemnajstkrat, Kaftan sedemnajstkrat, Doležal šestnajstkrat, Teklý in Wohanka dvajsetkrat, dr. Dyk in Čestimír Lang jednajstkrat.

Te podatke Vam poročam brez vsakoršnih komentarov, saj dostatno ti poročajo, kako si spretni a radikalni poslanec oslaja in lagodno dela svojo „opozicijo“.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 30. julija.

(Šolski sklep na obrtnih šolah.) Danes sta sklenila oba ljubljanska obrtna zavoda svoje šolsko leto s slovesno sv. mašo in razdelitvijo spričeval. Kakor čujemo, izide letos prvo šolsko izvestje za oba zavoda, a nekoliko pozneje. Iz podatkov, katere nam je dalo ravnateljstvo na razpolaganje, poročamo danes naslednje: O. kr. strokovna šola za lesno-industrijo je imela letos prvič štiri letnike in zato odpušča prvič učence z odhodnimi spričevali. Pričetkom šolskega leta je vstopilo 55 rednih in 10 izvanrednih učencev. Koncem leta je ostalo v šoli še 50 frekventantov. Klasificiranih je bilo 43 rednih učencev. Med temi jih je 35 absolviralo z ugodnim vspehom, 5 jih je dobilo ponavljalni izpit in 3 niso sposobni za vstop v višji razred. Vsi učenci razven jednega so bili Slovenci, po veri pa katoliki. V višjih 3. razredih so bili 4 strugarji 12 rezbarjev in 16 mizarjev. Odhodna spričevala so dobili v 4. letniku: strugar Jernej Svetlič, rezbarji Fran Ciber, Julij Poljšak in Fran Trnovec, in mizarji Albin Adlešič, Karol Černe, J. Črnivec, Friderik Koželj in Rudolf Nakrst. Vsem je učiteljski zbor jednoglasno pripoznal spričevalo zmožnosti. — O. kr. strokovna šola za umetno vezenje in šivanje

čipk je imela pričetkom 61 učenk, na koncu šolskega leta pa še 46. Klasificiranih je bilo 30 učenk; med temi jih je dobilo 23 spričevalo zrelosti, 4 imajo ponavljalni izpit in 3 niso dovršile z ugodnim uspehom. V tretjem letniku, ki je letos prvič prirasel, so bile 4 učenke, ki so vse prejele jako dobro odhodno spr.čevalo. Po narodnosti je bilo 22 učenk z nemškim, 36 s slovenskim, 1 s hrvatskim in 2 s poljskim materinim jezikom. Vse ustanove na obeh zavodih so znašale v preteklem šolskem letu 2900 g'd. — V javni risarski šoli je bilo vpisanih 69 obiskovalcev. — Učni zbor je imel poleg ravnatelja Ivana Šubice 10 moških in 3 ženske član. Vpisovanje za prihodnje šolsko leto se prične za oba zavoda z dnem 15. septembra — K temu poročilo dostavljamo, da je gosp. ravnatelj Šubice za slov. odhajajočim učencem podal nekaj prav tehničnih naukov. Ko gredo mej svet, naj nikari ne pozabijo treh reči, ki bodo odločevale njih časno in večno srečo: Mladenici, ne pozabite Boga, koderkoli boste hodili, spominjajte se onih verskih, večnih resnic, ki ste se jih učili pod vodstvom svojega kateheta. Vera in čednost vas bo vzdržala, v morebiti še bridkih urah vašega življenja, katero si zdaj slikate le v svetlih barvah. Zavedajte se vedno svoje lepe, širne domovine, če boste včasih živeli morda tudi izven nje. Ponosni bodite na svojo milo Avstrijo, ki vam je pripomogla k vaši izobraženosti. Ohranite zvestobo in državljansko vdanost naši presvetli cesarski rodovini. A ne pozabite tudi svoje ožje domovine slovenske, v kateri ste zagledali luč sveta, da jej boste s svojim vedenjem in delovanjem delali čast. Slednjič pa, učite se pridno še za naprej, kajti kdor ne napreduje, nazaduje. Hočete v praksi izvršiti kaj res umetnega in trajnega, spominjajte se naukov, ki ste jih v tem zavodu prejeli, mislite nazaj, kako so se vežbali razni narodi, ki so tako napredovali v umetnosti, da so še zdaj slavni in da se od njih učimo. Zato ste slišali o Grkih, Rimljanih, v duhu ste se sprehajali po srednjem veku, ki je vstvaril najkrasnejše umotvore — gotiške dôme. Veste, kako se je izkoriščevala poznejša renesanca itd. Ako boste kdaj potrebovali svetov in navodil, zglasite se pri našem učiteljskem zboru, vselej vam bo rad postregel. Sklepno ravnatelj še zahvaljuje zastopnike visoke vlade, gospoda c. kr. vladnega svetnika Merka, ker je to visoko oblastvo tako izdatno podpiralo naš zavod, gospoda župana prestolnega mesta Grassellija, ki je kot načelnik kuratorija naši šoli vselej imel zanjo odprto roko, kakor tudi vse druge gospode, ki so počastili današnji slovesni šolski sklep. Prisotni so bili še g. cesarski svetnik Murnik kot zastopnik deželnega odbora, zastopnik trgovske zbornice g. podpredsednik Klein, vladni komisar g. dr. Heinz, dvorni zvonar g. A. Samassa in ves učiteljski zbor. — Šoli, ki je nedavno pokazala s svojo izložbo tako lep napredek, želimo najboljši razcvet, katerega se je pod tako marljivim vodstvom izvesno tudi naupati. Prellep izdelek te šole, cesarjeva podoba — doprsnik iz sadre, bil je ozaljšán s krasnimi eksotičnimi cveticami.

(Promocija.) Na graškem vsenčilšču je bil danes g. Josip Furlan iz Mirk pri Vrhniki, odvetniški kandidat, sedaj pravni praktikant pri dež. sodišču v Gradcu, promoviran doktorjem prava.

(Osebná vest.) Č. g. Matej Jerab, župnik v Javorjah nad Škofjo Loko, je dobil faro Kropo. — Naš rojak g. prof. Anton Bezenšek došel je te dni iz Plovdiva (Filipoplja) v Ljubljano ter se nastanil „pri Maliču“.

(V Krškem) so bile dné 28. in 29. t. m. strelne vaje 3. topničarske brigade v navzočnosti c. in kr. visokosti fem. nadvojvode Viljema.

(Velika nevihta) je bila včeraj po 5. uri nad Ljubljano in okolico; dež je lil kakor iz škafa med gromom in bliskom.

(Tržič — oblegan!) Kaj nenavaden prizor imeli so te dni Tržičani. Iznemada in v najslabšem vremenu dospelo so 26. t. m. tja koroške domobranske čete preko Karavank. Glavni voj prišel je iz Celovca čez Ljubelj in je — zasél Tržič, kjer so radostno vsprejeli Korošce; dve drugi četi prišli ste čez 2300 visoki Stol po ozkih planinskih stezicah in strminah. Jedna je dospela v Moste pod Jesenicami, druga v Begunje pri Radovljici, ter sta se združili z glavnim vojem v Tržiču; vrnili so se čez Ljubelj.

(Od Sv. Jošta) nad Polhovim Gradcem se nam piše: V zadnjem zasedanju deželnega zbora kranjskega je bilo sklenjeno, da se nameravana cestna črta med Vrzdencem in Sv. Joštom po deželnem

inženérju še enkrat pregleda in kolikor mogoče zniža stroškovni proračun. Ob enem naj bi si tudi cestni odbor vrhniški pregledal to progo ter izrekel svoje mnenje. Ker pa se nihče ne gane, prosimo tem potom merodajne gospode, da potrebno ukrenjo v smislu deželnozborskega sklepa.

(Zgubil je 3000 goldinarjev) te dni zaderski nadškof, metropolit Gregorij Rajčević v železniškem kupeju med vožnjo z Dunaja do Gradca. To izgubo so opazili stoprav v graškem hotelu „pri slonu“. Hitro brzojavijo na prvo postajo, kamor bi imel dospeti kurirni vlak, in našli so ondi listnico s 3000 gld. na tleh.

(Akademični podobar g. Vek. Progar) v Celovcu je v celovškem muzeju „Rudolfinum“ razstavil od 23.—30. t. m. veliko skupino blažene Device Marije, katero je po osemmesečnem, neumornem trudu dogotovil dne 22. julija. Vsi, ki so lepo skupino ogledali, izrekli so se o krasnem umotvoru prav pohvalno in laskavo za mladega umetnika. Opozarjamo svoje čitatelje, da g. Progar skupino, namenjeno kamniški župni cerkvi, prihodnji teden razstavi v veliki dvorani ljubljanske c. kr. višje realke. Naj nihče ne zamudi ugodne prilike, ogledati si lepo delo, ki je v veliko čast marljivemu slovenskemu umetniku! V prihodnji številki izpogovorimo obširneje o Progarjevem delu.

(Izkopanine.) Po naročilu prehistorijske komisije vednostne akademije došel je gospod profesor dr. Rud. Hoernes v Sevnico, da v ondodni okolici dá prekopati poganske gomile.

(Otrok utonil.) Dne 28. t. m. so v Hrastniku potegnili iz vode truplo petletnega dečka.

(Promenadni koncert.) Vojaška godba bode jutri opoldne svirala v „Zvezdi“.

(Pri občinski volitvi) na Vinici v črnomaljskem okraju je bil izvoljen županom Ivan Berkopec; odborniki: Peter Malič, Ivan Kastelec, P. Balkovec, J. Starašnec, M. Stefanič in M. Prokšelj.

(Pevskega društva „Ljubljana“) veselica vršila se bode jutri pri Virantu, začeniši ob 4. uri popoldne, po sledečem vsporodu: 1. Novaček: Castaldo, koračnica, svira vojaška godba. 2. Tomas: Uvodnica k operi „Raymond“, svira vojaška godba. 3. Ivan pl. Zajec: „Ustaj rode“, moški zbor. 4. Waldeufel: „Espanna“, valček, svira vojaška godba. 5. Suppé: Odloemek iz operete „Boccaccio“, svira vojaška godba. 6. Narodna: „Slovo“, moški zbor. 7. Sochor: Thea polka, svira vojaška godba. 8. Donizetti: Trošev in zaključek iz opere „Lucrecia Borgia“. 9. Anton Foerster: „Življenje“, moški zbor. 10. Filipowsky: „Slavčeva poperka“, koncertna polka, svira vojaška godba. 11. Leibold: „Hrvatski dom“, zmes, svira vojaška godba. 12. B. Ipavec: „Ilirija oživljena“, moški zbor. 13. Khomp: Uvodnica k narodni poperki „Ženske z Bleda“, svira vojaška godba. 14. Strauss: „Krogospévi“, valček, svira vojaška godba. 15. A. Nedved: „Dijaška“, moški zbor, tenor-samospev, poje g. Josip Pavšek. 16. Ipavec: „Domovina“, pesem, svira vojaška godba. 17. Link: „Fata Morgana“, koračnica, svira vojaška godba. — Kegljanje zaključilo se bode zvečer ob 9. uri in takoj za tem razdelili dobitki med zmagovalce.

(Slovenski abiturijentje) ljubljanske in mariborske gimnazije priredé v torek, dné 2. avgusta 1892. l. na korist družbe sv. Cirila in Metoda v prostorih gostilne pri „Zvezdi“ v Ljubljani vrtno veselico. Pri tej veselici sodelujejo iz posebne naklonjenosti nekateri gg. perci ljubljanski in vojaška godba slav. c. in kr. domačega pešpolka baron Kuhn št. 17. Začetek ob 1/9. uri zvečer. Vstopnina 40 kr. Preplačila se hvaležno sprejmó. Vspored: 1. Titl: Ouverture slovenskih melodij. 2. Prolog. 3. Telo: vadbá na drogu. 4. Tamburanje izvajajo hrvatski abiturijentje. 5. Ant Foerster: „Slovo“, slavnostna kantata; besede zložil Matija Prelesnik. Prosta zabava.

Narodno gospodarstvo.

Zgodovinske črtice o zboljšavah v poljedelstvu.

Spisal kulturni zemljemerec A. Čadež v Ljubljani. (Dalje.)

Skozi več tisočletij se pečajo Kitajci največ s poljedelstvom, katero je pri njih v veliki časti. To ljudstvo nam priča, da imajo samo poljedelski narodi trajen obstanek. Vsa ljudstva Azije so prešla, samo Kitajci so ohranili svojo prvotno narodno moč. Dasi je dežela gosto obljudena, vendar ni take revščine, kot na zahodu. Vsak ima malo posestvice 1-5 — 2 hektara, na katerem se pri razumnem gospodarstvu pošteno preživi. Ta država nam dokazuje

s svojim tisočletnim obstankom, da je moč vsakega naroda v poljedelstvu.

Japan, ki ga nazivljejo azijsko Veliko Britanijo, je gledé poljedelstva prav tako zanimiv, kakor Kitaj, in poljedelstvo in vrtnarstvo je tam veliko bolj razvito, kakor v Evropi.

Tudi severna Afrika je bila v starem veku cvetoča, dobro obdelana pokrajina. Vsled hudih vojsk je postala žalostna puščava.

Celo v Ameriki so že v najstarejših pospeševali rodovitnost z napeljevanjem vode. Ko so prišli Španci v Ameriko, je bilo tako obdelovanje v njihovo veliko začudenje še celo razvito. Vrtovi Astekov so bili baje prava čuda. V Teksasu so Španci napeljali vodo na polje, kar je rodovitnost zemlje zelo povečalo.

V Kaliforniji so naprave za napeljevanje in osuševanje vode še iz španske dobe. Po njih je postala dežela tako rodovitna, da izvažá veliko množico poljedelskih pridelkov.

S tem sem hotel na kratko dokazati, da brez truda ni upati bogate setve.

V imenovanih deželah, ki so večinoma v vročem pasu, se dosežejo bogate setve z napeljevanjem vode. V naši zemljepisni širini pomnoži tako obdelovanje v pripravnih krajih rodovitnost. Potrebno je pa še drugo obdelovanje, namreč izsuševanje zemlje, kjer je premokra.

V Evropi je gledé napeljevanja vode Italija na najvišji stopinji. Vednost, skušnja in zakonodajstvo so pomagale napravam.

Postave za napeljevanje, izsuševanje in razdelitev vode so izborne. Da je to obdelovanje zelo razširjeno, so dosegle dobro vrejene družbe.

Ta zakon ima dva glavna dela: 1. Načelo servitut pri vodovodih, 2. država prisilno ustanavlja vodne zadruge. Za porabljeno vodo dobi država po 5 frankov od hektara.

Postava z dne 20. maja 1806 je izgled za vse dežele. Čisto po tej narejena je francoska iz l. 1845 in malo pozneje več nemških.

Znamenita je rimska kulturna zgodovina. Mnogo se še čez 2000 let lahko učimo iz politične ekonomije tega naroda. Senat in pozneje cesarji so v vsako pridobljeno provincijo poslali naseljencev, ki so v njej vpeljali razumno obdelovanje. Priznano je, da so Nemci svojo kulturo od Rimljanov prejeli.

Kako žalostno podoba nam riše Tacit o tedanji Germaniji: „Terra etsi aliquanto specie differt, in universum tamen aut silvis horrida aut paludibus foeda... frugiferarum arborum impatiens, pecorum foecunda sed plerumque improcera.“ (Dežela ni čisto enolična; splošno jo pokrivajo gozdi in strahovita močvirja... neugodna za sadno drevje, redi mnogo živine, ki je pa večinoma majhna.)

Vendar so postale nemške provincije kmalu zelo rodovitne. Na Ogerskem (Panoniji), v Iliriji in podunavskih deželah je bila v rimskem času cvetoča kultura, ki se ni več povrnila.

Imeli so izvrstne postave in določila za obdelovanje zemlje, ki se nahajajo v Justinijanovih institucijah. Obdržale so se do sedaj v Nemčiji in Angliji. Priče tega so nam pompejansko močvirje, Fossa Mariana in Fucinsko jezero.

Nekemu rimskemu konzulu je zapovedal senat, ne in otio militem haberet, legijoni, naj delajo na obrežju Lacija in skušajo rodovitno zemljo pridobiti. V istem času niso imeli takih del za nedostojna za vojake, dasi so bili prosti državljani. Že v najstarejših časih je skušala vlada pontinsko močvirje, ki se razteza med Nettuno (?) in Feracino, izsušiti. Močvirje ni bilo poprej tako veliko. Zavoljo zanemarjenja se je razširilo.

Kakor nam Plinij pripoveduje, so bila v prvi dobi rimske republike na njem mnoga mesta. Cesar Trajan je 10 let marljivo izsuševal. Popravil je stare naprave in izsušil močvirje med Trepointi in Ferracina. Ko je začelo rimsko cesarstvo razpadati, razpadle so tudi te naprave. (Dalje sledi.)

Telegrami.

Dunaj, 29. julija. Grof Taaffe je bil danes v Išli od cesarja vsprejet v avdijenci, da je poročal o državnozborskem zasedanju.

Dunaj, 30. julija. Bivši veleposlanik grof Hübner je umrl. — Grof Taaffe se je vrnil iz Išla.

Peterburg, 29. julija. V Taškendu so vsled strahu pred kolero nastali nemiri, katere so potlačili z orožjem. Nekaj oseb je bilo mrtvih, več ranjenih.

Peterburg, 30. julija. Dne 27. t. m. je v Astrahanu za kolero zbolelo 39 oseb, umrlo 26, v Voronežu zbolelo 13, umrlo 3, v Rostovu zbolelo 20, umrlo 12, v Kazanu zbolelo 43, umrlo 20; do 27. t. m. je v Samari zbolelo 1530, umrlo 64, v Baku zbolelo 190, umrlo 141.

Pariz, 30. julija. „Havasovo“ izvestje: Časnikarska poročila o kolero v Parizu so neresnična, le v nekaterih vaseh je ne posebno huda kužna bolezen, ki pa pojenjuje.

Cherbourg, 30. julija. Prihodnji teden se pričakuje tukaj rusko križarsko brodovje.

Umrli so:

27. julija. Ana Hinterlechner, živilja, 40 let, Gradišče 12, caries.

28. julija. Frančiška pl. Metnitz, uradnikova vdova, 65 let, Stari trg 11, marasmus. — Jakob Dobrin, gostilničar, 52 let, Gradišče 7, jetika.

V bolnišnici:

26. julija. Ana Milave, krojačeva hči, 9 let, jetika.

Tuji.

28. julija.

Pri **Maliču**: Tornitsch Florijan in Ana; Hönigman, Schleimer in Jaklič, trgovci, iz Kočevja. — Dovljan iz Idrije. — Grünberg, potovalec; Sieber, Ludowsky, Laudan, Landl, Herzl, Gurtner, trgovci, z Dunaja. — Bezenšek, profesor, iz Plovdiva. — Schmid, inženir, iz Grada. — Szuborits, minist. svetnik, iz Budimpešte. — Waldstein iz Prage. — Leonhard, trgovec, iz Draždan. — Löhman, trgovec, iz Monakovega.

Pri **Strossu**: Retzner, kand. prof.; dr. Cech, konsul, iz Zagreba. — Vitez Tumei in Alfred vitez Tumei; Bertolini pl. Montepianeta, zasebnik; dr. Martinolich, odvetnik; Uhl, major, s soprogo; Udvarnoky pl. Kys Joka, stotnik; dr. Enekel, uradnik, iz Trsta. — Greist iz Monakovega. — Bing, Gross, Schömer, trgovci; Würll, učitelj; Rudolf, Liebenschein, tovarnar, z Dunaja. — Nagode iz Ljubljane. — Leder, nadravatelj, iz Grada. — Schlager z Gorenjskega. — pl. Csoknyay, iz Budimpešte. — Zarnik, trgovec, s Krnine. — Löwinger, trgovec, iz Vel. Kanize.

Pri **Južnem kolodvoru**: Mullich; Moretti; Degrassi; Schachner, nadinženir, iz Trsta. — Arioli iz Italije. — Savanutti, trgovec, iz Vidna.

Pri **avstrijskem caru**: Pölzl, uradnik, iz Maribora.

Pri **bavarskem dvoru**: Vavpotič iz Grada. — Habberger iz Borovnice.

Varnostna poročila.

Dan	Ca	Stanje	Veter	Vreme	Močanje
opazovanja	stanje	stanje	stanje	stanje	stanje
7. u. jut.	737.4	17.3	sl. jzap.	jasno	25.2
29. 2. u. pop.	736.9	27.0	"	"	dež
3. u. zveč.	736.2	16.0	svzh.	"	"

Srednja temperatura 19.6°, za 0.2° nad normalom

Tržne cene v Ljubljani

dne 30. julija.

gl. kr.	gl. kr.	gl. kr.	gl. kr.
Pšenica, nkl.	6.50	Spah povejan, kgr.	64
Rež.	5	Surovo maslo,	75
Ječmen.	4.20	Jajca, jedno	2
Oves.	2.68	Mleko, liter	10
Ajda.	5.53	Goveje meso, kgr.	62
Proso.	4.60	Telečje	54
Goraza.	4.80	Svinjsko	64
Krompir.	2.70	Kostrunovo	38
Lena.	11	Pisane	35
Grab.	10	Golob	18
Fizol.	8	Seno, 100 kgr.	1.69
Maslo.	90	Siana,	2.14
Mast.	68	Drva trda, 4 kub. mtr.	6.50
Spah svaz	56	mehka,	4.50

Zahvala.

Za mnogobrojno vdeležitev pogrebu naše ljube umrle sestre izrekamo s tem najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 30. julija 1892.

346 1 Bratje in sestra Hinterlechner.

Priznana najcenejša prodaja dobrih in trajnih

šivalnih strojev.

Največja izber najboljših tu- in inozemskih izdelkov, starih po 8 glđ. in dražje, novih pa po 25 glđ. in dražje. — Vestna in rečna postrežba je moje načelo. — Ustanovljeno 1866.

Jurij Herbst, mehanik. Dunaj, VI., Marchettigasse 18.

Poletno stanovanje

se odda v Kamni Gorici na Gorenjskem, in sicer dve sobi, tri postelje in vsa kuhinjska oprema.

Več pové uredništvo „Slovenca“. 343 3—3

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse **zobne operacije** in **zobna plombovanja**

A. PAICHEL,

(12) 55

zobozdravnik

(7)

pri Hradskega mostu I. nadstr.

Ivan Kregar,

pasar
in
izdelovatelj
cekvenega
orodja

LJUBLJANA,
Poljanska
cesta št. 8,
poleg „Alojzije-
višča“.

opozarja in toplo priporoča prečistiti duhovščini in
slavnim cerkvenim predstojništvom svojo novourejeno

pasarsko delalnico.

v kateri izdeluje v najraznovrstnejših oblikah in slogih
cerkveno orodje, kot: moštrance, ciborije, kelihe,
tabernakelne, svečnike, léstence itd. iz najtrše in naj-
zanesljivejše kovine, lično in cenó po poslanih uzorcih
ali lastnem načrtu. — Staro orodje popravlja in pre-
navlja, posrebuje in pozlatuje v ognji tudi strelododne
ostli po najnižji ceni. — Izvršeno blago pošlje dobro
spravljeno in poštne prosto. 1592 52—32

Vincenc Čamernik,

kamnosek,

v Ljubljani, Pirne ulice 9,

se najljubneje priporoča prečistiti duhovščini v iz-
vršitev naročil vsakovrstnega

cerkvenega umetnega kamno- seškega dela,

kakor: altarjev obhajilnih miz itd.,

slav. občinstvu pa svojo bogato zalogo najraznovrst-
nejših po najnovejših obrisih prav lično iz različnih
vrst marmorja izdelanih

nagrobni spomenikov.

Vse na tukajšnjem pokopališču stoječe in pri
njem izgotovljene spomenike, kateri se vsled nedovolj-
nega zidanega temelja nagibajo, p opravlja brezplačno
dvakrat na leto in sicer spomladi in pred Vsemi svetimi.

Tudi p. n. stavbenim podjetnikom se pri-
poroča v vsakovrstna

stavbinska dela,

katera fino, trpežno in ceno izvrši. 252 12—11

Filijalo sem popolnoma opustil.

Primerna darila!

priporoča uljudno

Fran Čuden,

urar,

preje J. GEBÄ,

v Ljubljani, Slonove ulice št. 11,

ter vabi uljudno preč. duhov-
ščino in sl. občinstvo na ogled
svoje **velike izborne za-
loge** najraznovrstnejših

žepnih ur, zlatih, srebrnih in nikelnatih, stenskih
ur z nihalom, ur s stojalom in ur budilnic
(Weckeruhren), ur z godbo in godbenih valčkov
v ličnih politiranih omarih, raznovrstnih verižlo,
prstanov in uhanov.

Cene žepnim uram so naslednje:

Najfinije nikelate ure od glđ. 3.80 do 6 —
srebrne ure s ključem " 7.50 " 10 —
srebrne remontoir-ure " 7.50 " 12 —
iste z dvojnimi oklepom " 9 — " 18 —
zlate ure za dame " 16 — " 35 —
zlate ure za gospode " 24 — " 130 —

Garantiram povsem za poštenost pri meni kuplje-
nega blaga; za zanesljivost mehanizma pa poldrugo leto
jamčim. — Cenjeni naročniki se mogó prepričati, da
moje blago ni zamenjati z dunajskim tovarniškim blagom,
vzlic temu, da prodajem dobro blago za res nizko ceno.

Popravila izvršujem točno in zanesljivo ter jamčim
za dobro izvršbo — Vnanjim naročnikom postrežem po
želji z obratno pošto. 17-7 205 38 17

Ilustrirani ceniki na željo gratis in franko.

J. BENDIK-a v Št. Valentinu

patentovana nepremočna mast za usnje

je najbolje sredstvo v ohranitev
usnja za obuvala, konjske
oprave itd. itd., s katero se
lika usnje brez uporabe krtače.
Bendikovo mast za usnje
uporabljajo cesarski zavodi
in vojaška oskrbovališča
z izrednim uspehom in zadovolj-
stvom. (279) (10—9)

V Ljubljani dobira se pri
terdki Schussnig in Weber
v Spitalski ulici.

Pozor! Pri nakupovanju
zahteva naj se izrečno **Bendi-
kovo mast za usnje**, ker le
BENDIK je upravičen v Avstro-
Ogrski v izdelovanje te masti.

EQUITABLE

Zjedinenih držav zavarovalno društvo
za življenje v Novem Yorku.

Ustanovljeno leta 1859.

Koncesijonovano v Avstriji dne 11. oktobra 1882.

Na Dunaju, Stock im Eisenplatz, v svoji palači.

Računski sklep leta 1891:

I. Dohodki . glđ.	97.637.359.63
Izdatki	57.417.712.78
Prebitek	glđ. 40.219.646.85
II. Premo- ženje	glđ. 340.596.295.95
Obveze po 4% in 3 1/2%	274.763.944.55
Zaklad dobičkov	glđ. 65.732.451.40

„Equitable“ je na vsem svetu
prvi in največji zavod za zava-
rovanje na življenje,

ima največje dohodke tako v obče, kakor posebej še od
premi. Ima najvišji prebitek dohodkov nad izdatki in naj-
večji zaklad dobičkov.

To društvo je sklenilo leta 1891 največ novih pogodb
in sicer za glđ. 582.795.827.50

pri njem je bilo največ ka-
pitala zavarovanega 2.012.236.392.50

ima največji prirastek za-
varovanega kapitala 210.580.457.50

ima največji prirastek v pre-
moženju 42.387.184.78

ima največji prirastek v do-
bičkovem zakladu 6.381.333.05

Avstrijskim zavarovancem posebna garancija je velika
društvena palača „Stock-im-Eisen“ na Dunaju,
katera je vredna glđ. 2.300.000.—

Vspehi

dvajsetletnih tontin*) društva „Equitable“.

Podlaga izplačevanj leta 1892.

A. Navadno zavarovanje za slučaj smrti. Tabella I.

Starost	Vsota plačanih premij	Vrednost police v gotovini	Polica opuščena premij in plačila za slučaj smrti
30	glđ. 454.—	glđ. 573.—	glđ. 1230.—
35	" 527.60	" 693.—	" 1300.—
40	" 626.—	" 850.—	" 1440.—
45	" 759.40	" 1065.—	" 1620.—
50	" 943.60	" 1387.—	" 1930.—

B. Zavarovanje za slučaj smrti z dvajsetletnimi premijami. Tabella II.

Starost	Vsota plačanih premij	Vrednost police v gotovini	Polica opuščena premij in plačila za slučaj smrti
30	glđ. 607.20	glđ. 909.—	glđ. 1940.—
35	" 681.60	" 1039.—	" 1970.—
40	" 776.60	" 1204.—	" 2030.—
45	" 900.60	" 1424.—	" 2170.—
50	" 1087.60	" 1746.—	" 2430.—

C. Zloženo dvajsetletno zavarovanje za slučaj smrti in za ućakanje. Tabella X.

Starost	Vsota plačanih premij	Vrednost police v gotovini	Polica opuščena premij in plačila za slučaj smrti
30	glđ. 970.60	glđ. 1706.—	glđ. 3650.—
35	" 99.80	" 1749.—	" 3310.—
40	" 1035.50	" 1813.—	" 3070.—
45	" 1100.80	" 1932.—	" 2950.—
50	" 1209.—	" 2156.—	" 3000.—

Kakor kažejo zgoraj navedene številke, **povrnejo** se
po tako zvanem tontinskem sistemu zavarovancu poleg tega,
da je bil skozi 20 let brezplačno zavarovan, po ta-
beli I. vse vplačane premije 2 1/4 do 4 3/4%, po tabeli
II. s 4 1/4% do 5 1/2%, po tabeli X. s 6 3/4 do 7% jednostavnimi
obrestmi.

Police premij oproščene pa reprezentujejo dvojno do
dveterno vsoto vplačanih premij.

Tako zvana **prosta tontina**, neka poltontina z ne-
koliko večjimi premijami, dopušča po preteku jednega leta
popolno svobodo za potovanje, prebivanje in po-
kilo, izvzemši vojaško službo; po preteku dveh let je ni
moči izpodbiti, po preteku treh let pa ne more več
zapasti in jo je z ozirom na tontino pri regulovanju moči
urediti na šest načinov.

Pojasnila daje generalni zastop za Štajersko,
Koroško in Kranjsko v Gradcu.

in 347 6—1

glavni zastopnik za Kranjsko:

ALFRED LEDEINK

v Ljubljani, Mestni trg 25.

*) Tontina imenuje se nabiranje in razdelitev dividend ali dobička po nekem posebnem sistemu, ki ga je izumil in prvi uvedel v Franciji Italijan Lorenzo Tonti l. 1653.

Ph. Mayfarth & Co.,

tovarne za kmetijske stroje, Dunaj, II., Taborstrasse 76.

Odlikovane s prvimi odlikami na vseh večjih razstavah.

Ustanovljene 1872.

Izdelujejo najboljše

600 delaveev.

pluge z jednimi, dvema, tremi in štirimi lemeži. — Brane in valjari za polje in travnike. Stiskalnice za vse potrebe, tudi za sadje in grozdje. Sušilne priprave za sadje, sočlje in za vse industrijske namene. Samostojni patent. Škroplnice za trte in rastline.

Mlatilnice, gpele, rezilnice za krmno, mlne za phanje, rezilnice za repo, stiskalnice za svežo krmno, Bluntov patent. Čistilnice za žito, robkalnice za turšico, prevažljive peči s štedilnimi kotli kot parilki za krmno in industrijski aparati.

Ceniki zastoj. — Zastopniki se želé. 171 10-5

Zalogo ima v Ljubljani gosp. ALBIN C. ACHTSCHIN.

Preselitev kamnosekarstva.

Prečast. duhovščini in sl. občinstvu uljudno javljam, da sem iz stare kamnoseške delarnice, Kravja dolina št. 12,

preselil se z dném 1. julija t. l.

v novootvorjene delarnice

na Reseljevi cesti št. 26,

kjer bom pod imenom

Feliks Toman

nadalje izvrševal kamnoseško obrt.

Priporočam se ob tej priliki prečast duhovščini in slav. občinstvu za vsakojaka naročila svoje stroje, katera bom izvrševal v vsakem obziru pravilno, solidno in po možno nizki ceni. Priporočam se posebno za

cerkvena umetna dela,

za katera imam specialne znanosti in zmožnosti, in za izvršitev

nagrobnih spomenikov

Na razpologo je sl. občinstvu obilo najlepših in najnovejših uzorcev.

Načrte za altarje, prižnice, obhajilne mize itd. v raznih slogih izvršujem na željo sploh brezplačno. 322 10-4

Št. 6265.

Razpis.

326 3-3

Na Kranjskem popolniti so sledeča

mesta okrožnih zdravnikov,

in sicer:

1. v Bohinski Bistrici z letno plačo 800 gld.;
2. v Kočevski Reki z letno plačo 800 gld.;
3. v Črnomlju z letno plačo 800 gld.;
4. v Št. Vidu pri Zatičini z letno plačo 700 gld.;
5. v Kočevju z letno plačo 600 gld.;
6. na Krškem z letno plačo 600 gld.;
7. v Logatcu z letno plačo 600 gld.;
8. v Račoveljici z letno plačo 600 gld.;
9. v Št. Petru na Krasu z letno plačo 600 gld.

Prosileci za jedno teh mest vložé naj svoje prošnje pri deželnem odboru kranjskem v Ljubljani

do 8. avgusta 1892

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Od deželnega odbora kranjskega.

V Ljubljani, dné 11. julija 1892.

Otvoritev kamnoseške obrti

v Ljubljani, sv. Petra nasip 33. poleg mesarskega mosta.

Prečast. duhovščini in slav. občinstvu

usojam si podpisani javljam, da sem po dolgotrajnem praktičnem delovanju kot kamnoseški delovodja otvoril dné 15. t. m. svojo

kamnoseško delavnico

v Ljubljani, Sv. Petra nasip, poleg mesarskega mosta, na prostoru, kjer je deloval ranjki moj oče okolu 40 let,

v katerej bom izdeloval vsa v mojo stroko vstevajoča se dela.

Prav posebej pa bom posvetil svoje znanje umetnemu

268 6-6

cerkvenemu delu

v vsakej obliki po poljubnih načrtih in obrisih. — Imel bom v zalogi tudi najraznovrstnejše nagrobne spomenike iz finega in bolj navadnega kamna izvršene. Stavbinska dela izvrševal bom solidno, natančno iz dobrega blaga.

Cena bude nizka, primerna povsem poštenemu, trpežnemu delu.

V nadeji, da se mi bude odzvala prečast. duhovščina in sl. občinstvo s prav obilnimi naročili, beležim velespoštovanjem

IGNACIJ ČAMERNIK, kamnosek,
Sv. Petra nasip šte. 33, poleg mesarskega mosta v Ljubljani.**Preselitev prodajalnice.****Prodajalnica**

oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja

A. HAUPTMANNA

je sedaj

na sv. Petra cesti hiš. št. 41

ob vogalu Reseljeve ceste

v lastni hiši.

Filijala:

321 6

Slonove ulice šte. 10-12.

Katoliška Tiskarna

priporoč. raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

Izdelovatelja najraznovrstnejših in
raznobarvenih 289 15-14

peči iz glinaste snovi

in
kahljic za štedilna ognjišča**Uran in Večaj,**

v Igriški ulici šte. 8 v Ljubljani

(v hiši gđc. Seunikove)

priporočata prečast. duhovščini in sl. občinstvu v mestu in na deželi svojo bogato zalogo. Porabita tudi one, ki se zanimajo, na ogled svoje delavnice in zaloge res izvršnega, trpežnega v njihovo stroko vstevajočega se blaga.

Cene so jako nizke, ker se zadovoljiva z malim dobičkom.

Dunajska borza.

Dné 30. julija.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld 70 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 " 40 "
Zlata renta 4%, davka prosta	113 " 75 "
Papirna renta 5%, davka prosta	100 " 70 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	995 " — "
Kred tne akcijske, 160 gld.	311 " — "
London, 10 funtov strl.	119 " 50 "
Napoleonond (20 fr.)	9 " 50 "
Cesarski cekini	5 " 67 "
Nemških mark 100	58 " 52 1/2 "

Dné 29. julija.

Ogerska zlata renta 4%	110 gld. 55 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 45 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 " 25 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	152 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	182 " 50 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma	100 " 25 "
Kreditne srečke, 100 gld.	191 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	63 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	17 " 45 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 75 "
Salmove srečke, 40 gld.	61 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	— " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 " 75 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2800	— " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	98 " 25 "
Papirni rubelj	1 " 18 1/2 "
Laških lir 100	45 " 85 "

MERCUR menjarnična delniška
družba na Dunaju,
I., Wollzeile šte. 10.Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem
listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute
in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnic priporočamo:

4% galske propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komer-
cijske banke.4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne
banke z 10% premijo.Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podruž-
nice njene.**1860. leta promese**

cele gld. 14 1/2, petina gld. 4 in kolek 50 kr.

Glavni dobitok 300.000 gld. av. velj.

Žrebanje že dné 1. avgusta!